

Vechtdal

Jan swingt als vanouds dankzij de **paragolfer**

Als fervent golfer stond Jan Dunnewind uit Dalfsen vele uren op de baan, totdat MS hem zodanig parten speelde dat hij zijn clubs opborg. Maar woensdag kon Jan toch weer een balletje slaan, dankzij een clinic van Hooge Graven Golfclub in Ommen. ■ [reageer 6/7](#)

PARAGOLF OMMEN

Tóch weer

De golfclubs had hij al in de kast gezet. Jan Dunnewind kon de swing niet meer maken. De progressieve Multiple Sclerose (MS) waaraan hij lijdt, heeft een streep door zijn golfcarrière gezet. Woensdag sloeg hij toch weer even een balletje bij Hooge Graven Golfclub Ommen. Want daar onderzoeken ze hoe ze met **aangepaste materialen mensen met een lichamelijke beperking tóch kunnen laten golfen.** „Raar gevoel om op een machine te vertrouwen, maar het lukt.“

Ingrid Bijlvel

Ommen

Zen Hooge Graven Golfclub Ommen haat plannen na de eerste clinics van deze week door. Dit is het een van de weinige golfclubs in het land die golfers met een beperking voor mindervaliden aanbiedt voor mindervaliden. Volgens de landelijke stichting Invalidatiegolf, waarmee de vereniging Nieuw water speelt, zijn er hooguit vijftien verenigingen die aangepaste golf aanbieden.

Woensdag werden de eerste groepen verzameld met een golfclub in de hand op de baan. Een divers gezelschap qua golfervaring, maar ook qua lichamelijke gebreken. De een leipt met de gevolgen van een letsene, de ander met een zijde leep na een motorongeluk. Wier een paar anderen hebben MS.

Jan Dunnewind uit Dalfen leefde tot die laatste groep. Hij golfde jarenlang, ook toen hij al MS had. Met een golfkar kon hij zich makkelijk verplaatsen van hole naar hole. Maar toen het lopen en staan niet meer ging en zijn ervaren swing lepende door die hij uit balans raakte, berg hij de golfclubs definitief op. Tot zijn grote verdriet, want golf bekeekde veel voor hem. „Het is ontspanning, samen zijn, in de natuur zijn, in beweging zijn.“

Paragolfer

De oud-golfer had al wel een gevoel van een paragolfer, een rolstoel waarin je zitten getuurd worden, waardoor je weer inschop kan vast. Daarvoor kun je als vanouds met de golfclub een flinke riep tegen de bal geven. Na de Ommen club het apparaat te zien heeft, is Dunnewind er als de kippen bij hem te proberen.

Hooge Graven Golfclub Ommen had een paar jaar geleden al plannen de golfers van de be-

We zagen leden afhaken, omdat ze minder goed ter been waren

- Ingeborg Richter

eren van mindervaliden. Dacht om de oudere leden van de vereniging verboden te houden. „We zagen dat oudere leden afhaken, omdat ze minder goed ter been waren of minder goed konden zien. Dat is toch beschamend!“ zegt Ingeborg Richter van de golfclub. „Waarom zou die niet met behulp van anderen door kunnen blijven golfen?“

Nieuwe leden heeft de vereniging niet echt nodig. Met 77 actieve golfers als een vrouw inge van Hardenberg en een Meppel-ris de werkdagduin (achttien holes) en een 2-baan en de doring range (negentien holes) doorgevoerd goed been. De golfclub profiteerde van de samen van nieuwe leden in de omstandigheden. Veel mensen vinden behoeftes waarbij maximaal 1,5 meter afstand gehouden kan worden ideal.

Hier is meer de maatschappelijke betrokkenheid die de club met het nieuwe mindervalidenprogramma wil uitdragen, benoemt Richter het doel van de nieuwe clinics. Ze was betrokken bij de paragolf conferentie van de club. „Iedereen even aan deze sport kunnen meedoen. Lichamelijke spanning is gezond, je komt in de buitenlucht en rust en je haakt mensen als een isoleren. Het is toch eigenlijk raar“, vervolgt ze, „dat je voor speciale facilities voor mindervaliden een paar kilometers rijden in Gouda-rijden in Noord-Drechtstreek!“

Ervarend was het niet om de plannen van papier naar de prak-

een swing kunnen maken

4 Jan Dunnewind kan in de paragraffer weer als vanouds een bal slaan. „Nu er nieuwe mogelijkheden zijn, sta ik daar voor open.“ FOTO: GOLF & STREEK

tik te brengen, dat levert namelijk een berg nieuwe vragen op. Welke straten moet worden handicapvrij gemaakt om sporters die niet meer naar recreatievelden zijn daarvoor nodig? Volgens dan de eerste golfclub of is de aangepaste para-golfer met ondersteuning van de onderbenen nodig? Kan iemand met een scootmobiel de baan op? Ook zijn er vragen over de planning. Kan een groepje golfers zich langzamer op de baan van hole naar hole bewegen zonder een ander in de weg te staan? Of is het beter dat ze in groepjes alleen van een deel van de baan gebruik maken? „Het is maatwerk“, zegt Kalkers.

Vogelinden

Dit is de hulp van de Stichting Revalidatiegolf is een deel van de organisatie nu gevraagd. Zij hebben ervaring met revalidatieclubs aan handinvaliden. Ook is contact gevraagd met het Nederlandse centrum Vogelinden. Het idee is

na de introducties vier groepjes van tien euro per keer aan te bieden en vervolgens toe te werken naar een langweg die eens in de week op de baan staat. Vijf dagen van de club begeleiders de eerste lesjes. Zij kunnen de bal-

len rapen of eventueel een begeleiding bij de andere spelers op de baan als het wellicht allemaal wat triller moet gaan dan gebruikelijk. Alles ligt in handen en klaar. Jan 'nissar' is er nog wel. Als er echt een para-golfer zelf aange-

schikt moet worden, dan heeft de golfclub daar zelf geen geld voor. Ze'n apparaten kost volgens Kalkers al snel zo'n 5000 euro. „We willen goedkoper zijn bij de gemeente aan te kloppen, anders te verweten en misschien wel een crowdfunding

ding op te starten.“

Dunnewind liet de pen en de pen drukken. De paragraffer begeert de richting Revalidatiegolf is er vier keer in Oostvoeren en daarvan staat hij graag gebruik. Spontaan! „Ik ben opgevoelen te veel verwachtingen te hebben. Maar ik hoop natuurlijk op een fantastische ervaring“, zegt hij vooraf.

„Mijn route is gewoon proberen, met inslag het moet maar kan. Nu er nieuwe mogelijkheden zijn, sta ik daar voor open.“

Raar gevoel

De eerste dag is een succes. Dunnewind geniet weer van de sport en de omgeving. De paragraffer brengt hem richting, waarna hij op eigen kracht over het in de vorm slaan. „Het is om me van golf al te doen een leuke ervaring wordt gebracht, omdat je ergraaf verwacht dat je een golf slaan.“ Dit moment blijft uit. „Als je dan eenmaal gewend bent, kun je al ervaren een halve golf slaan.“

Stichting ijvert voor meer golfplezier voor mindervaliden

Tien tot vijftien golfbanen in het land bieden een programma waar mensen met een lichamelijke of een geestelijke beperking aan. „Dit is natuurlijk veel te weinig“, zegt Jan Loonen van de Stichting Revalidatiegolf. Met haar kennis brengt ze verlat. Maar laten aan de weg om meer golfclubs want te maken voor de mindervaliden? Ze werkt daarom samen met revalidatiecentrum in het land. Dit is in iedere regio in het land een golfclub te hebben waar mensen met een beperking de sport kunnen beoefenen.

Golf is in haar ogen de sport om te doen als je een handicap hebt. Mensen kan op golfwaardig niveau spelen, apart of met andere spelers, staand of zittend. Je bent niet afhankelijk van de effectiviteit die een ander kan zijn. Veel mensen met een handicap denken er niet eens aan om te worden van een golfclub, zegt Loonen. Ze weten niet welke voorwerpen er zijn om te kunnen golfen. Daarnaast is toch altijd wel het gevoel dat de sport onbetrouwbaar is. De fysieke si-

tuatie van mensen met een handicap is lang niet stabiel, weet Loonen. Maar ze wil het denken in beperkingen. Ze wil dat clubs bovendien zelf steeds innovatie in hun aanbod vinden. Dit zou mogelijk zijn. De paragraffer van een jeugdclub van het land onder houde een beleidsverplichting om de kosten te kunnen dekken. „Maar er zijn ook leden die wel het volledige bedrag kunnen betalen. Mensen willen ook zelf een deel betalen. Dat geeft een gevoel van eigenaarschap. Dat is het belangrijkste voor ze.“